

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	5Tdo/14/2014
Identifikačné číslo spisu:	8710010442
Dátum vydania rozhodnutia:	19.03.2014
Meno a priezvisko:	JUDr. Milan Karabín
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2014:8710010442.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Milana Karabína a sudcov JUDr. Petra Szaba a JUDr. Petra Hatalu v trestnej veci proti obvinenému F. O. pre pokračovací prečin podvodu podľa § 221 ods. 1, 2 Tr. zák. prerokoval na neverejnom zasadnutí konanom 19. marca 2014 v Bratislave dovolanie obvineného F. O. podané prostredníctvom obhajcu JUDr. Jána Jenču, advokáta so sídlom na Veľickom námestí 1178/15 v Poprade proti uzneseniu Krajského súdu v Prešove z 26. júna 2013 sp. zn. 6 To 8/2013 a rozhodol

rozhodol:

Podľa § 382 písm. c/ Tr. por. dovolanie obvineného F. O. sa o d m i e t a.

Odôvodnenie

Rozsudkom Okresného súdu Poprad z 29. novembra 2012 sp. zn. 4 T 110/2011 bol obvinený F. O. uznaný za vinného z pokračovacieho prečinu podvodu podľa § 221 ods. 1, 2 Tr. zák. na tom skutkovom základe, že

dňa 3. 7. 2009 v Poprade vylákal od G. X., nar. XX. XX. XXXX, trvalo bytom X., ul. B. XXX/XX, finančnú hotovosť vo výške 6.500,-eur pod zámienkou, že mu zabezpečí zakúpenie novej motorky, a to s vedomím, že zakúpenie motorky nezabezpečí a finančné prostriedky si ponechal pre vlastnú potrebu a následne dňa 8. 7. 2009 v Poprade vylákal od G. X., nar. XX. XX. XXXX, trvalo bytom X., B. XXX/XX, finančnú pôžičku vo výške 4.000,-eur s tým, že ju vráti v plnej výške do troch dní od jej poskytnutia, avšak dlžnú čiastku ani po opakovaných urgenciách a výzvach nevrátil, pričom finančnú pôžičku preberal s vedomím, že ju nevráti, čím takto svojím konaním spôsobil poškodenému G. X., nar. XX. XX. XXXX, trvalo bytom X., ul. B. XXX/XX, škodu v celkovej výške 10.500,- Eur.

Za to mu bol podľa § 149 ods. 2 Tr. zák., s použitím § 38 ods. 2, 4, § 37 písm. h/, § 42 ods. 1 Tr. zák. uložený súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 3 (troch) rokov, na výkon ktorého bol obvinený podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. zaradený do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 61 ods. 1, 2 Tr. zák. mu okresný súd uložil aj trest zákazu činnosti viesť všetky druhy

motorových vozidiel na dobu 5 (päť) rokov.

Podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. okresný súd zrušil výrok o treste z trestného rozkazu Okresného súdu Poprad sp. zn. 6 T 38/2011 zo dňa 26. apríla 2011, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 12. júla 2011 a ktorým bol obvinenému podľa § 149 ods. 2 Tr. zák. uložený súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 2 (dvoch) rokov, ktorého výkon mu bol podmiennečne odložený na skúšobnú dobu v trvaní 4 (štyroch) rokov a trest zákazu činnosti viesť všetky druhy motorových vozidiel na dobu 5 (päť) rokov, ako aj všetky rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, pokiaľ vzhľadom na zmeny, ku ktorým došlo zrušením, stratili svoj podklad.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. bola obvinenému uložená povinnosť zaplatiť poškodenému G. X., nar. XX. XX. XXXX, bytom X., ul. O. X škodu 10.500,- eur.

Tento rozsudok napadol obvinený F. O. odvolaním, ktoré bolo uznesením Krajského súdu v Prešove z 26. júna 2013 sp. zn. 6 To 8/2013 podľa § 319 Tr. por. ako nedôvodné zamietnuté.

Proti tomuto uzneseniu podal obvinený F. O. prostredníctvom obhajcu JUDr. Jána Jenča dovolanie. Uvádza v ňom, že dôvodom na dovolanie je to, že rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku a aj na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia a toto porušenie zákonov zásadne ovplyvnilo postavenie obvineného, priviedlo uznanie viny a uloženie nepodmienečného trestu odňatia slobody. Z uvedeného je zrejmé, že obvinený opiera svoje dovolanie o dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. Iný dovolací dôvod predpokladaný v § 371 ods. 1 Tr. por. výslovne nevymedzuje.

V dôvodoch dovolania obvinený sa podrobnejšie zaoberá jednak vo všeobecnosti subjektívnou stránkou trestného činu a špecificky trestného činu podvodu. Upriamuje pozornosť a cituje judikáty Najvyššieho súdu Slovenskej republiky i Najvyššieho súdu Českej republiky vo vzťahu k tejto otázke. Podstatou jeho námietok je však to, že v predmetnom prípade nebol preukázaný úmysel obvineného uviesť poškodeného do omylu alebo využiť jeho omyl, aby sa tak na škodu cudzieho majetku obohatil. Tvrdil, že z vykonaného dokazovania v tejto veci je zrejmé, že orgány činné v trestnom konaní nevyprodukovali ani jeden dôkaz, ktorý by bez pochybností preukazoval naplnenie skutkovej podstaty trestného činu podvodu a súdy rozhodli bez toho, aby bola preukázaná subjektívna stránka tohto trestného činu.

Obvinený ďalej v odôvodnení dovolania poukazoval tiež na subsidiaritu trestnoprávnej represie a princíp ultima ratio a v tej súvislosti uviedol, že ak by aj skutok bolo možné z formálneho hľadiska posudzovať ako prečin podvodu, ale len po preukázaní zavinenia, čo preukázané podľa neho nebolo, potom bolo nutné aplikovať ustanovenie § 10 ods. 2 Tr. zák., t. j. materiálny korektív vyjadrený v zákone ako závažnosť skutku.

Napokon obvinený namietal aj výšku uloženého trestu, odhliadnuc od toho, že nemal byť vôbec odsúdený. Vzhľadom na charakter skutku, jeho následky, okolnosti prípadu i osobu obvineného, považuje uložený trest za neprimerané prísny, ktorý tak nesplní účel predpokladaný zákonom.

V závere dovolania obvinený navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky vyslovil rozsudkom porušenie zákona v príslušných ustanoveniach, o ktoré sa dovolací dôvod opiera a aby napadnuté uznesenie krajského súdu zrušil a rovnako aj jemu predchádzajúce rozhodnutie súdu prvého stupňa ako i ďalšie výroky, ktoré majú vo výroku o vine svoj podklad a aby prikázal Krajskému súdu v Prešove vec v potrebnom rozsahu znovu prerokovať a rozhodnúť, najlepšie v inom zložení senátu. Zároveň navrhol, aby dovolací súd v zmysle § 380 ods. 4 Tr. por. odložil, resp. prerušil výkon rozhodnutia, proti ktorému bolo podané dovolanie.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 377 Tr. por.) preskúmal dovolanie obvineného F. O. a zistil, že dovolanie bolo podané oprávnenou osobou (§ 369 ods. 2 písm. b/ Tr. por.), v zákonnej lehote a na mieste, kde možno tento mimoriadny opravný prostriedok podať (§ 370 ods. 1, ods. 3 Tr.

por.), ale súčasne aj to, že podané dovolanie je potrebné odmietnuť na neverejnom zasadnutí, lebo je zrejmé, že nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371 (§ 382 písm. c/ Tr. por.).

Podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. dovolanie možno podať, ak rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia; správnosť a úplnosť zisteného skutku však dovolací súd nemôže skúmať a meniť.

Rozsah prieskumného oprávnenia dovolacieho súdu je v zmysle vyššie citovaného ustanovenia obmedzený na právne posúdenie ustálených skutkových zistení. Dovolací súd nie je legitimovaný posudzovať ani úplnosť skutkových zistení ustálených súdmi oboch stupňov v pôvodnom konaní, a rovnako ani hodnotenie dôkazov vykonaných v pôvodnom konaní.

Dovolanie je mimoriadnym opravným prostriedkom určeným na nápravu v zákone výslovne uvedených procesných a hmotnoprávnych chýb, nie však na revíziu skutkových zistení urobených súdmi prvého alebo druhého stupňa. Ťažisko dokazovania je totiž v konaní pred súdom prvého stupňa a jeho skutkové závery môže dopĺňovať, prípadne korigovať, len odvolací súd.

Dovolací súd nie je všeobecnou treťou inštanciou zameranou na preskúmavanie všetkých rozhodnutí súdu druhého stupňa a samotnú správnosť a úplnosť skutkových zistení nemôže posudzovať už len z toho dôvodu, že nie je oprávnený, bez ďalšieho, prehodnocovať vykonané dôkazy bez toho, aby ich mohol podľa zásad ústnosti a bezprostrednosti v konaní o dovolaní sám vykonávať.

Preto pri posudzovaní oprávnenosti tvrdenia o existencii dovolacieho dôvodu uvedeného v § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. je dovolací súd vždy viazaný konečným skutkovým zistením, ktoré vo veci urobili sudy prvého a druhého stupňa.

Základným nedostatkom podaného dovolania v predmetnej veci je, že sa v skutočnosti dovolanie obvineného F. O. opiera o argumenty stojace mimo uplatneného dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por., keďže spochybňuje úplnosť a správnosť skutkových zistení oboch súdov nižších stupňov. Treba zdôrazniť, že aj subjektívna stránka trestného činu a v rámci nej zavinenie je súčasťou skutkových zistení a tie, ako už bolo naznačené, nemôže dovolací súd skúmať a meniť, ktorú skutočnosť dovolateľ vo svojom dovolaní opomína. Dožaduje sa fakticky iných skutkových záverov na podklade iného hodnotenia dôkazov, čo Trestný poriadok v jeho ustanovení § 371 ods. 1 písm. i/ druhej vete za bodkočiarkou výslovne nepripúšťa.

V skutkovej vete rozsudku Okresného súdu Poprad je subjektívna stránka žalovaného prečinu podvodu vyjadrená slovami, že obvinený v prvom prípade vylákal od poškodeného G. X. finančnú hotovosť s vedomím, že zakúpenie motorčky nezabezpečí a v druhom prípade od poškodeného vylákal finančnú pôžičku s tým, že ju vráti do troch dní, ale neurobil tak, pričom finančnú pôžičku preberal s vedomím, že ju nevráti.

Skutok, tak ako bol ustálený súdom prvého stupňa, s ktorým záverom sa krajský súd stotožnil, vykazuje všetky znaky skutkovej podstaty pokračovacieho prečinu podvodu podľa § 221 ods. 1, 2 Tr. zák. a tento skutok bol úplne správne kvalifikovaný súdmi oboch stupňov.

Najvyšší súd Slovenskej republiky sa nestotožňuje s konštatovaním obvineného, že by vzhľadom na spôsob vykonania činu, jeho následky, okolnosti, za ktorých bol čin spáchaný, mieru zavinenia a pohnútku páchatel'a mali sudy použiť ustanovenie § 10 ods. 2 Tr. zák., že by vzhľadom na uvedené okolnosti malo ísť o nepatrnú závažnosť činu a z toho dôvodu, že by nešlo o prečin.

Najvyšší súd Slovenskej republiky nezisťuje ani nijaké iné nesprávne použitie hmotnoprávneho ustanovenia v zmysle § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por., ktoré by sa malo dotýkať niektorého výroku rozsudku súdu prvého stupňa v spojení s napadnutým uznesením.

Pokiaľ ide o samotnú výšku trestu, Trestný poriadok pripúšťa dovolanie podľa § 371 ods. 1 písm. h/ v prípade, ak bol uložený trest mimo zákonom ustanovenej trestnej sadzby alebo bol uložený taký druh trestu, ktorý zákon za prejednávaný trestný čin nepripúšťa, čo v danom prípade naplnené nebolo a taký dovolací dôvod ani nemohol byť uplatňovaný.

Keďže v danej veci nie sú naplnené dôvody dovolania muselo byť dovolanie obvineného F. O. na neverejnom zasadnutí podľa § 382 písm. c/ Tr. por. odmietnuté.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.